

FAMILIE

Dát is hem

Jacqueline Huisman (1969): In het Veluwe dorp drukte de geest van God als een zware last op de schouders van de mensen. Zelfs ik, die niet op zondag naar de ‘zwartekousenkerk’ ging, voelde in elke vezel van mijn lichaam dat leven ‘in zonde’ fout was.

“Je bent er toch niet meer mee bezig?” kon mijn moeder wel eens zeggen. “Nee, natuurlijk niet,” zei ik als 14-jarige. Een grote leugen want ik was er wél mee bezig, dag en nacht: mijn eerste grote liefde – nog nooit in het echt gezien – zou mij op een dag gelukkig maken. Dat wist ik zeker. Wat verlangde ik ernaar om hem te ontmoeten! Ik hoefde de winkelstraat maar uit te lopen, over te steken en dan bij de doe-het-zelfwinkel rechtdoor te lopen. Toch durfde ik niet, de angst was groot: stel dat mensen mij zouden zien! Dat kind is slecht, die man is getrouwd, zouden ze dan denken.

Zeven jaar later was daar dan toch het moment. Resoluut stak ik de straat over en liep naar de Alfa Romeo-dealer. Het verboden straatje door, recht op mijn doel af. Mijn hart bonsde. Ik zwaaide de deur van de showroom open en zag vijf mannen gebroederlijk naast elkaar op een rijtje zitten, elk met een beker koffie in de hand. Ik was als door de bliksem getroffen. In een *split second* wist ik: dat is hem. Mijn vader. De middelste van de vijf mannen stond op en liep naar me toe. “Ik ben je dochter,” zei ik. “Dat dacht ik al,” zei hij.

DE WINNAAR!

In Zin 12 vroegen we wanneer u iets zonder nadenken dus puur op gevoel deed. U volgde uw intuïtie en welke gevolgen had dat? Jacqueline is met haar reactie op onze oproep uitgeroepen tot winnaar! Ze wint een boekenpakket t.w.v. € 50.